

புதைந்த வரலாறுகள்

- மு.சண்முகநாதன்

தேவேந்திரகுல வேளாளர் என அழைக்கப்படுபவர் யார்?

1765ம் ஆண்டு வரை தமிழகத்தையும் இந்தியாவையும் மாறி மாறி ஆண்டவர்களும் கடல் கடந்து மலேசியாவை இலங்கையை பர்மாவை சிங்கப்பூரை இன்னும் ஏனைய பல நாடுகளையும் தமது வாளின் வலிமையால் இணையில்லா வீரத்தால் மேன்மையுள்ள இராஜதந்திரத்தால் வென்று ஆட்சி புரிந்து எல்லையில்லாப் புகழ் படைத்து சகல பழம் பெரும் சங்கத்தமிழ் இலக்கியங்களும் போற்றிப்புகழ்பாடும் சேர சோழ பாண்டிய அரச பரம்பரையினராகிய மள்ளர் குலத்தவர்களே! மள்ளர் என்றால் உயர்குலத்தவர் எனப்பொருள்படும்.

**அருந்திறல் வீரர்க்கும் பெருந்திறல் உழவர்க்கும்
வருந்தகைத்தாகும் மள்ளர் என்னும் பெயர்
- என்று திவாகர நிகண்டும்.**

**செருமலை வீரரும் திண்ணியோரும்
மருத நில மக்களும் மள்ளர் என்ப
என்று பிங்கல நிகண்டும் பொருள் இயம்புகின்றன.**

உழவர் என்பதற்கு தொல்காப்பியம் வேளாளர் எனப்பொருள் கூறுகின்றது.பின் நாட்களில் உழவுத்தொழிலில் இறங்கிய சில சாதிப்பிரிவினர்களும் குல உயர்வு கருதி தங்களையும் வேளாளர்களென அழைக்க முற்பட்ட பொழுது அரச பரம்பரையினராகிய மள்ளர் குலத்தவர் தங்களை மற்றவர்களிலிருந்து வேறுபிரித்து தாம் மேல்க்குலத்தவர் எனப்பொருள்படும்படி தம்மைத் தேவேந்திரகுல வேளாளர் என அழைத்தும்,பிறரால்(தமிழகத்தில்)அழைக்கப்பட்டும் வருகின்றனர்.

தேவந்திரகுல வேளாளர் எனும் அரச மரபுப்பெயர் 2011 ஜனவரியிலிருந்து இலங்கைக்கு நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது.இலங்கை (யாழ்ப்பாண மாவட்டம் உட்பட)வாழ் மள்ளர் குலத்தவர் யாவரும் இப்பெயரையே இனிமேல் தங்களுக்குத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது" உலக தேவந்திரகுல வேளாளர் பேரவை"யால் இம்மக்களை நோக்கி வைக்கப்பட்ட கட்டளையாகும்.

சுருக்கமான வரலாறு

தேவேந்திரக்குளம் இந்தியாவில் சாதி என்ற பெயர். ஜாதிக் கோரிக்கையின் உறுப்பினர்கள் (இந்த கூற்றை ஆதரிக்கும் சான்றுகளுடன் இணைப்புகளைக் கொண்டிருக்கும் 'செய்திகள்' மற்றும் இணைப்புகள்' பக்கத்தை மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள்) அவர்கள் இந்த பெயரைக் கொண்டுள்ளனர், ஏனென்றால் அவர்கள் தேவர்கள் ராஜாவாகிய இந்திரனின் வழித்தோன்றல்களாக உள்ளனர். இந்த சாதி மக்களின் பெரும்பான்மை விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்த சாதி மக்களும் பல்லா, பல்லன், குடும்பன், பன்னடி, தேவேந்திரகுல வெள்ளாளர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த ஜாதி மக்கள் தங்களது தோற்றத்தை உயர்ந்ததாகக் கருதி இருந்தாலும், ஜாதி தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அதன் உறுப்பினர்கள் பலர் விவசாய அடிமைகளாகவும், 17 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் வரை விவசாயத் தொழிலாளர்களுடன் இணைந்திருந்தனர்.

**"மள்ளர் குலத்தில் வரினும் இரு பள்ளியர்கோர்
பள்ளக் கணவன்" "
---முகூடற் பள்ளு**

டாக்டர் கே.ஆர்.ஹானுமணன் மற்றும் திரு.ஆர்.தேவா அசிர்ததத்தின் விரிவான ஆய்வு மற்றும் பின்னர் டாக்டர் குருஸ்வாமி சித்தன் மற்றும் இதரவர்கள் இந்த சாதி மக்கள் புகழ்பெற்ற பண்டைய தமிழ் கிங்ஸ் சேரர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள் மற்றும் பல்லவர்களின் வம்சத்தினர் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். தற்போதைய தமிழ்நாடு, கேரளா, கர்நாடகா, அன்ட்ரா மற்றும் மகாராஷ்டிராவின் பகுதிகள் பண்டைய காலத்தில் ஆட்சி செய்தன மற்றும் தமிழ்நாட்டை 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி செய்தன. பழங்காலத்தின் பெரும்பகுதி, தமிழ்நாட்டிலும், சுற்றியுள்ள கோயில்களிலும் இந்த சமுதாயம் கட்டப்பட்டது மற்றும் சொந்தமானது. விஜயநகர் சாம்ராஜ்ஜியம் மற்றும் மராட்டா கிங்ஸ் படையெடுப்புக்குப் பின்னர், தமிழ் கிங்ஸ் மற்றும் அவர்களது சமூகம் தங்களுடைய பெயரையும், நிலத்தையும் அகற்றிக் கொண்டு, சொந்த விவசாயிகளான விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருந்தனர். இந்த வரலாற்று உண்மையை மறைக்க இந்த மல்லார் (மல்லா, மல்லன்) என அழைக்கப்பட்டவர்கள் பல்லாஸ் (பல்லா, பல்லன்) என்று பெயரிடப்பட்டனர். பல கவிதைகளை 17, 18, 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பல்லு கவிதைகள் விஜயநகர் (நயாக்) வம்சத்தின் ஊக்கம். அந்த காலத்திற்கு முன்னர் மக்கள் மல்லஸ் அர்த்தம் போர்வீரர் என அழைக்கப்பட்டனர், ஓலவார் என்பது பொதி (விவசாயி) மற்றும் வெள்ளாளருக்கு பெரிய பரிசு கொடுப்பவர் என்று பொருள். சமாதான காலத்தில் (ஓலவார்) மற்றும் போர்வீரர்கள் (மல்லாரர்கள்) போரின் போது இந்த மக்கள் வழக்கமான விவசாயிகளாகவும் நிலப்பிரபுக்களாகவும் இருந்தனர். கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட சங்கம் கவிதைகள் கடவுளான சிவன், தேவஸ்மாதாமாதேவி, திருமால் (விஷ்ணு), தேவஸ் லக்ஷ்மி, பிரம்மா தேவி, தேவஸ்தாஸ் சரஸ்வதி, முருகப்பெருமான் கோயில், விநாயகமூர்த்தி, மல்லாக்கள் மற்றும் பாண்டியன் மற்றும் சோலா கிங்ஸ் போன்றது. பல்லு கவிதைகள் மல்லஸைக் குறைகூறினாலும், அவர்களை பல்லாஸ் என அழைத்தாலும், பல்லாவின் முன்னோர்கள் மல்லாகவும், கடவுள்களை மல்லாகவும் பாலாஸ் என்று பாடுவதாகவும் சொல்கிறார்கள். 16 ஆம் நூற்றாண்டின் கி.மு. நூற்றாண்டின் போது நயக் கிங் மக்கள் பாண்டியன் இயக்கத்தில் (மல்லாக்களுடன்

பொதுவில்) தொடர்பில் எந்த தொடர்பையும் கொண்டிருக்காத ஒரு சட்டத்தை இயற்றியதோடு, 18 கிளைகளைத் தடுத்ததுடன், தமிழ் கிங்ஸ் ஒருவரோடொருவர் தொடர்புகொள்வதற்கும், சமூகங்கள். (இது தமிழ்நாட்டின் தீண்டாமை மற்றும் நவீன ஜாதி பிரிவின் தோற்றம்). தெற்காசிய கிளைகளுக்கு விசுவாசமாக இருந்த புதிய புதிய உயர் ஜாதிகளுக்கு மல்லாரர்கள் அடுத்த 300 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு படிப்படியாக அகற்றப்பட்டனர். மல்லாரர்கள் பல்லாஸ் என பெயரிடப்பட்டனர், அவர்கள் ஒருமுறை நில உரிமையாளர்களாக இருந்த நிலத்தில் விவசாய தொழிலாளர்களாகப் பணியாற்றினர். ஒரு சில தலைமுறைகளுக்கு பிறகு அவர்கள் பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களாகவும் பின்னர் அனைத்து அடிப்படை மனித உரிமைகளிலும் அகற்றப்பட்டனர் (கல்வியறிவு, பொது இடங்களுக்கு அணுகல், தங்களது சொந்த முன்னோர்களால் கட்டப்பட்ட கோயில்களிலிருந்து தடுக்கப்பட்டு, அலங்காரங்கள் அணிந்து, மேல் ஆடை உடல், காலணிகள் போன்றவை). 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட அனைத்து கோயில்களும் இந்த மூதாதையர்களால் கட்டப்பட்ட சத்தியத்தை மறைக்க, ஆலய ஓவியங்களை மறைக்க பழைய முயற்சிகள் (தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில், மாரியம்மன் கோயில்) புதிய ஓவியங்களை மறுபடியும் மாற்றுவதற்காக முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. 1932 ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் இந்தியர்களுக்கு சுய தன்னாட்சியை அளித்தபோது, புதிய சாதிகளின் எண்ணிக்கை மற்றொன்றுக்கு மேலாக மேலானது என்று கூறிவிட்டது. மற்ற சமூகங்கள் (புதிய உருவான உயர் சாதியினர்) உயர் ஜாதி மற்றும் நில உரிமையாளர்களுக்கான தங்கள் உரிமைகளை இழந்துவிடுவதால் பயன் அடைவதற்காக பல்லாசுகளை குறைந்த பட்சமாக வைத்திருக்க பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். 1957 ஆம் ஆண்டில், பல்லார், தேவேந்திரகுல வேலலார் சமுதாயம், சமூகத்தின் வறுமை காரணமாக, தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் காமராஜால், தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதிக்கு சேர்க்கப்பட்டார்.

**"செருமலை வீரரும் திண்ணியோரும்
மருத நில மக்களும் மள்ளர் என்ப" "**
--- என்று பிங்கல நிகண்டும் கூறுகின்றன

பண்டைய காலத்திலிருந்தே இந்த மக்களுக்கு பணக்கார பாரம்பரியத்தின் அத்தாட்சியை தினசரி நடவடிக்கைகள் காட்டுகின்றன. சமுதாய மக்களுக்கு அவர்களது கிராமம் சுயநிர்ணய உரிமை (பஞ்சாயத்து) உள்ளது, கிராமங்களில் கோவில்கள், முடிகூட்டுகள், தொட்டிகள், மருத்துவர்கள் போன்றவை சிறப்பு குருக்கள். கிங் கோயில்களாக அழைக்கப்படும் தங்கள் கோயில்களும் இந்த மக்களுக்கு உண்டு. அவர்கள் கோவில்களில் குருக்கள், பிரத்தியேகமாக இந்த மக்களால் சொந்தமானவர்கள். பூரூர், சமாபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற பண்டைய கோவில்களில், இந்த சமுதாயத்தின் தலைவர்கள் ஆலயத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டனர். எலிஃபண்டில் வெள்ளை மாளிகையின் கவரேஜ் கொண்டாடுவதன் மூலம், கோபுரங்கள் மற்றும் டிரம்ஸ் விளையாடி, கோவில் திருவிழாக்களில் முதல் மரியாதை வழங்கப்படுகிறது. (தியரி) முதலில் ஊர்வலத்தில் வரும். பண்டைய தமிழ் கிங்ஸ் மட்டுமே இந்த சலுகைகள் மட்டுமே இருந்தன, அவை இன்னும் தங்கள் வழித்தோன்றல்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

**"அருந்திறல் வீராக்கும் பெருந்திறல் உழவர்க்கும்
வருந்தகைத்தாகும் மள்ளர் என்னும் பெயர்" "**
--- என்று திவாகர நிகண்டும்

தேவேந்திரகுல வேளாளர் ஆன்மீகப் பண்பாட்டு அடையாளம்

மதுரை மீனாட்சி தெப்பத்திருவிழாவும் தேவேந்திரகுலவேளாளர் பெருமையும்

தமிழ்நாட்டில் உள்ள மதுரையில் திருமலை நாயக்கர் ஆட்சி காலத்தில் அனுப்பானடி அருகில் ஒரு தெப்பக்குளம் வெட்டப்பட்டது. அந்தக் காலத்திலிருந்து தெப்பத்திருவிழா ஒவ்வொரு ஆண்டும் தைப் பூசம் ஒட்டி நடைபெறும். முதல் நாள் சிந்தாமணி அருகில் கிருதுமால் நிதியிலிருந்து வெளியேறும் முதல் மடை பாசனத்தில் விளையும் நெல்லை கதிர் அறுக்க மீனாட்சி வருகை தருவதை "கதிர் அறுப்பு திருவிழா" என்பர். இங்குள்ள வயல் அனுப்பானடி தேவேந்திரகுல வேளாளர் "மடைக்குடும்பர்" வகையறாவிற்கு மீனாட்சி அம்மன் கோவில் நிர்வாகத்தால் தரப்பட்டது. தேவேந்திரகுல பெண்ணாக மீனாட்சி அம்மன் கதிர் அறுக்க வருகை தருகிறாள்.

அடுத்த நாள் தெப்பத்திற்கு வந்து மீனாட்சியும், சுந்தரேசுவரரும் அமர்கிறார்கள். அனுப்பானடி தேவேந்திரகுல வேளாளர் சமூகத்தின் ஊர்குடும்பனாரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் நிர்வாகத்தினர் முறைப்படியாக அழைப்பு கொடுத்து தெப்பத்தை வழி நடத்த அழைப்பார்கள். ஊர்குடும்பனார் தெப்பத்திற்கு வந்து மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆசியை பெற்று தெப்பத்திருவிழா தொடங்க வெள்ளை வீசுவார். அதைத்தொடர்ந்து அனுப்பானடி தேவேந்திரர்கள் தெப்பத்தின் உள்வடத்தையும், பொதுமக்கள் வெளி வடத்தையும் இழுப்பார்கள்.

தெப்பம் காலையில் இருமுறையும் இரவு ஒருமுறையும் சுற்றிவரும். இந்த விழா நிறைவில் மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோவில் பூந்தோட்டத்தை பராமரித்து பூக் கொடுக்கும் தேவேந்திரகுல வேளாளர் குடும்பத்திற்கும், ஊர் குடும்பனார்க்கும் பரிவட்டம் கட்டி மாலை மரியாதை செய்யப்படும். இந்த விழா அனுப்பானடி தேவேந்திரகுல வேளாளர்கள் முதன்மையாக பங்கெடுத்துக் கொள்வது இச்சமூக மக்களுக்கும் மீனாட்சியம்மன் கோவிலுக்கும் உள்ள தொடர்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

தமிழ்நாட்டில் வாழும் எந்த ஒரு சாதியினருக்கும் ஒரு குல தெய்வம் இருக்கும் ஒவ்வொரு வருடமும் தமிழுக்கு மாசி மாதம் சிவன் ராத்திரி அன்று தங்களுடைய குல சாமியை வணங்கி வருவது பண்டைய மரபு நம்மில் பலர் புதிதுபுதிதாக அறிமுகமாகும் நபரிடம் அவரது சாதியை தெரிந்து கொள்வதற்காகக் நேரிடையாக கேட்பதற்கு வெட்கப்பட்டு அவரின் குல தெய்வம் யாது எனக் கேட்டு இவர் இன்னார் குலத்தை சேர்ந்தவர் என்று ஒருவாறு முடிவுக்கு கொண்டு வந்து விடுவோமே

உதாரணத்துக்கு ஒருவர் கற்குவேல் அய்யனாரை தன்னுடைய குலசாமி என்று கூறினால் அவர் நாடாராக இருப்பார் மற்றொருவர் மாறநாட்டு கருப்பசாமியை குலதெய்வமாக வணங்கி வருவயிரானால் அவர் குடும்பமாராக இருப்பவர் அல்லது அகம்படியாராக இருப்பார் சௌடேஸ்வரி அம்மனை வழிபாடு செய்பவர்கள் தேவாங்கு செட்டியார் (கன்னட மொழி) வீரச்சின்னமால் ஜக்கம்மா போன்ற பெண் தெய்வங்களை கும்பிடுவோர் தொட்டியநாயக்கர் (தெலுங்கு மொழி) வீரப்பூர் பொன்னார் சங்கரை குல தெய்வமாக கொண்டவர்கள் மள்ளர் மற்றும் கவுண்டர்ராக இருப்பதை நாம் காணலாம் பார்வதி பரமேஸ்வரனை தங்களுது முன்னோராக தேவேந்திரகுல வேளாளர்களை வணங்கி வருகிறார்கள் என்பதை மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வர கோயில் கல் வெட்டு கூறுகிறது அதே போல இந்த மதுரையை ஆண்ட பாண்டிய வம்சாவளியாகிய பெண்ணாகிய மீனாட்சி அம்மனை (தடாதகை பிராட்டியார்) தங்களுடைய சொந்த சாதிபெண் என கருதி பலநூறு வருடங்களாக வணங்கி வருவதை பார்க்கின்றோம் மல்லன் மூதாராம் மதுரைல இருந்து ராம்நாடு செல்லும் (வைகை தென்கரை) பாண்டியர் பெருவழி சாலையில் அறிவாலுக்கு பெயர் போன திருபாச்சோதிலேர்ந்து 4 கி மீ இருக்கும் கானூரின் கிழக்கே வயல் வெளிகளில் நடுவே சுமார் 1 ஏக்கர் சுற்றளவில் நடுவில் ஒரு ஆலயம் கட்டி இருக்கிறார்கள் இப்பெண் கடவுளுக்கும் உத்தம மீனாட்சி என்றும் இந்திராணி ஐந்தூர் செல்வி வடக்கு வாய் செல்வி என்ற பெயர்களும் சிவகங்கை மாவட்டம் மானாமதுரை வட்டத்தில் அமைந்து இருக்கிறது

ஐந்து ஊர் செல்வி

கானுறையும் சேர்த்து ஐந்து கிராம மக்களால் தெய்வமாக வழிபடுதல் ஐந்தூர் செல்வி என்று பெயர் உண்டானது அதே போல் மீனாட்சி வடக்கு பார்த்து உட்கார்ந்து இருப்பதால் வடக்கு வாசல் செல்வி எனவும் அழைக்கின்றனர் ஐந்து ஊர்கள் பின்வருமாறு 1 கானூர், 2 கலுரானி, 3 பச்சேரி, 4 வேம்பத்தூர், 5, முளைக்குளம் மேற்சொன்ன ஊர்களில் தேவேந்திரர்கள் மட்டும் அல்ல ஏனைய சாதினரும் வசித்து வருகிறார்கள்

உத்தம மீனாட்சி இந்திரகுலத்தை சேர்ந்தவரா

இக்கோயிலிருந்து நமக்கு ஒரு புதிய செய்தி கிடைத்து இருக்கிறது அது எது என்று கேட்டால் மீனாட்சிக்கு இந்திராணி என்று பெயர் இருப்பது இந்திராணி என்றால் இந்திரனின் மனைவி என்பது பொருள் இந்திரனே மருத நிலத்தின் மூலவர் என்றும் தந்தை என்றும் வரலாறுகளும் புராணங்களும் இதிகாசங்களும் கூறுகின்றன உண்மையில் இங்கு இருக்கும் பெண் தெய்வம் மதுரை ஆண்ட முன்னால் பட்டத்து இளவரசி மீனாட்சியா..? அல்லது தேவேந்திரனின் பத்தினி என்ற இந்திராணியா? என்பது தீர்க்கமாக ஆராய வேண்டும் இங்கு இருக்கும் பெண் தெய்வம் இந்திராணி என்பதற்கு சில காரணங்கள் சொல்லலாம் மதுரை மாவட்டத்தில் சோழவந்தான் பேரூராட்சிக்கு உட்பட்ட கீழமாத்தூர் கிராமத்தில் கி பி 2 நூற்றாண்டில் சேர்ந்த இந்திராணி சிலை கிடைத்து இருக்கிறது சிவகங்கை இளையான்குடி அருகிலும் இந்திராணி சிலை திரு உருவம் கண்டு எடுக்கப்பட்டது கிடைத்து இருக்கிறது இந்த இரண்டு சிலைகளும் தொல்லியல் துறை மூலம் தோண்டி எடுக்கப்பட்டு மதுரை திருமலைநாயக்கர் அரண்மை அருங்காட்சியகத்தில் வளாகத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது அதே இன்றும் காணலாம் அது மீனாட்சியாகவும் / இந்திராணியாகவும் இருந்தாலும் இருவரும் மள்ளர் / மல்லர் எனும் வேளாண்குடி மரபை சார்ந்தவர் என்பதில் சிறிதும் ஐயப்பாடு இல்லை ஆகவே தேவேந்திரகுல குல வேளாளர்கள் இந்திராணியை அல்லது உத்தம மீனாட்சியை தங்கள் குல தெய்வமாக தங்களின் குல சாதி பெண்ணாக கருதி வழிபட்டு வருவதில் எந்த ஆச்சரியும் இல்லை இக்கோயிலுக்கு வரும் ஏனைய மற்ற சமூகங்கள் தங்களின் ஊரை காக்கும் காவல் தெய்வமாக வணங்கி வருகிறார்கள் ஆனால் தேவேந்திரர் சாதி மட்டுமே தங்களுடைய குலதெய்வமாக தங்களுடைய முன்னோர்கள் மாதிரி பாவித்து வருவதை பார்த்தால் இந்திராணி என்பவள் ஒரு தேவேந்திரகுலத்தை சேர்ந்த பெண் என்பது உறுதியாகிறது

சிவன் ராத்திரி அன்று வழிபடுதல்

வருடாவருடம் சிவன்ராத்திரை அன்று பகலில் வந்து அன்று இரவு கோவிலில் தங்கி விடுவார்கள் குறிப்பாக மதுரை மாவட்டம் அலங்காநல்லூர் ஒன்றியத்தில் உள்ள வைர நத்தம் எனும் ஊரை சேர்ந்த தேவேந்திரகுல வேளாளர் மக்கள் வண்டி கட்டி கொண்டு சிவராத்திரிக்கு முதல் நாளே வந்து விடுகின்றனர் வரும்போதே சமைக்க பாத்திரம் விறகு அரிசி பருப்பு பனடம் சேவல் ஆடு போன்றவற்றை எடுத்து வருகின்றார்கள் மாசி வேட்டைக்கு மள்ளர்கள்தான் மிகுதியாக வருகிறார்கள் கோவில் அர்ச்சராக குடும்பமார்களே முனியாண்டி பட்டம் இவர்கள் தான் காலம் காலமாக பூஜாரியாக இருந்து வருகிறார்கள் சிவராத்திரி இரவு முழுவதும் கண் விழிப்பார்கள் மறுநாள் கிடாய் வெட்டி சமைத்து உண்பார்கள் அன்று மாலை அவர் அவர் ஊருக்கு மறுபடியும் கிளம்பி விடுவார்கள் முனியாண்டி பட்டர் ஐந்து ஊர்களில் ஒன்றான வேம்பத்தூரை சேர்ந்தவர் இவர் சிவ ராத்திரி அன்று வந்து பூஜை செய்து விட்டு செல்வர் மள்ளர்கள் தங்கள் சுப காரியங்கள் அழைப்புதலிகளை மீனாட்சி காலடில் வைத்து விட்டு அதே வணங்கிய பின்னரே நல்ல காரியத்தை தொடங்குவார்கள் அதே போல குடும்பத்தில் துக்க காரியம் ஏற்பட்டால் வருடம் திரும்பிய பிறகுதான் இங்கு வருவார்கள்

கோயில் திருப்பணி

ஆரம்பத்தில் மண் சுவராக இருப்பதை கடந்த காலங்களில் நடந்த திருப்பணிபோது போது கல்லினால் கட்டி இருந்தினர் கோவிலுக்கு வடபுறம் சுமார் 1 ஏக்கர் குளம் வெட்டி வைத்து இருந்தனர் இருதியாக 1796 ஆம் ஆண்டு குத்பாவிஷேகம் நடைபெற்றது மீனாட்சியை வழிபடுபவர்கள் தலைக்கு ரூபாய் 2000 வரி போட்டு வெகு விமர்சியாக கொண்டாடுபவர்கள் இங்கே 2 நாட்கள் தங்கி இருந்து சாமி கும்பிட்டு செல்வது செல்வேந்திரகுல வேளாளர்கள் மட்டுமே பாண்டிய மன்னர்களின் காலத்தில் இக் கோயிலுக்கு யரளமான விலை நிலங்கள் தானமாக தந்து இருந்தனர் இந்த நிலத்தை எல்லாம் கோயில் பரம்பரை பட்டர்கள் நிர்வாகம் செய்து வருகின்றனர்

ஏழு கன்னியரும் மற்ற தெய்வங்களும்

இங்கு ஏழு கன்னிமார் சிலை உள்ளது 1, இந்திராணி, (எ) உத்தம மீனாட்சி, 2, கௌமாரி, 3 வைஷ்ணவி, 4, சாமுண்டி 5 வராகி 6, மகேஸ்வரி, 7, பிராமி மேலும் கோயிலுக்கு வெளியே கருப்பன் சாமி முனியாண்டி வேதாளம் பத்திரகாளி பைரவர் விநாயகர் முருகன் சிவபெருமான் உருவங்கள் வைக்க பட்டு இருக்கு

பூஜை சாமான்கள்

உத்தம மீனாட்சிக்கும் பத்திரகாளிக்கும் சேலை பட்டு பாவாடை மற்ற 6 பெண் தெய்வங்களுக்கும் பட்டு பாவாடை சற்று பிரகாசத்தில் இருக்கும் ஏனைய சாமிகளுக்கு ஒரு பட்டு துண்டு மொத்தம் 25 மாலை செவ்வந்தி பூவும் வாழை பழம் தேங்காய் பத்தி சூடம் பன்னீர் பாட்டில் தீப என்னை நெய் வெற்றிலை பாக்கு கதம்பபூ பழி இட சேவல் வெள்ளை கருப்பு நிற கிடா (வெள்ளை ஆடு)

ஐந்து ஊர்களும் வழிபாடு சமுதாயங்கள்

- 1, கானூரில் - தேவேந்திரகுல வேளாளர்களும் கொடிகால் பிள்ளைவால்களும்
- 2, கல்லூரனில் - தேவேந்திரகுல வேளாளர்களும் கொடிகால் பிள்ளைவால்களும்
- 3, பச்சேரில் தேவேந்திரகுல வேளாளர்களும் கொடிகால் பிள்ளைவால்களும்
- 4, வேம்பத்தூரில் - சேர்வார்கள், கள்ளர், கோனார், அய்யர்
- 5, முளைகுளத்தில் - குடும்ப மார்களும், அக்கம்படியார்களும்

இந்திராணிக்கு (எ) உத்தம மீனாட்சிக்கு வழிபடும் தேவேந்திரகுல வேளாளர்கள் தங்களுக்கு பிறக்கும் ஆன் பிள்ளைகளுக்கு உத்தமராஜா உதய பிரகாஷ், உமா சங்கர், உமா மகேஸ்வர, உலகநாதன் என்ற பெயர்களையும் பெண் பிள்ளைகளுக்கு உமாதேவி, உதயாராணி, உதயப்ரியா, உமா, உத்தமி உமாதேவி உதயாராணி பிரியா இந்திராணி போன்ற பெயர்கள் வைப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல் காவல் தெய்வமான சமயன், கருப்பசாமி, பெரியசாமி, கருப்பையா, கருப்பாயி, என்ற பெயர்களையும் தங்களுடைய குடும்ப பெயர்களாக சூட்டி கொள்வது தேவேந்திரகுல வேளாளர் காலம் காலமாக பின்பற்றி வருகிறார்கள் அப்படி பட்ட மிக உயர்ந்த கலாச்சாரத்தை போட்ரியும் பின்பற்றி வரும் தேவேந்திரகுல வேளாளர் அன்று தீண்டாமை பட்டியல் பிரிவில் இல்லை என்று திறவாதாங்கூர் சமஸ்தானம் சொல்லுகிறது இன்று காங்கிரஸ் மற்றும் திராவிட கட்சிகள் மூலம் நமது ஹிந்து கலாச்சாரத்தை அழிப்பது தேவேந்திரகுல வேளாளர் சமூகத்திடம் அன்று தொடங்கியவரை இன்று வரை எந்த ஒரு ஹிந்து சமயத்தை தூக்கி பிடித்தவர்கள் இன்னும் அந்த தீண்டாமை பட்டியல் பிரிவில் இருந்து ஏன் அகற்ற பட வில்லை?

மள்ளர் - பள்ளரானது எவ்வாறு

மருத்துவர்- பொருறை

ஆரியர், த்யஸ், -பிருத்வி, அதிதி, திதி, வருணமித்ர, உஷஸ், சாவித்திரி, சரஸ்வதி முதலிய பல சிறு தெய்வங்களைக் கலந்து இந்துமதம் என்னும் கலவை மதத்தை உருவாக்கினார்கள் எனப் பாவாணர் கூறுகிறார்.

வரலாற்றை மீட்டெடுப்பதன் மூலமும், பாவானரின் துணைகொண்டும், மதத்துறையிலிருந்து பிராமணரை விலக்கிவிட முடியும்.

கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் தெலுங்கர்கள், முகம்மதியர்கள் படையெடுப்புக்குப் பின்னர் ஏராளமான பள்ளநூல்கள், மள்ளர்களை பள்ளர்களாக மாற்றுவதற்காகவே எழுதப்பட்டது.

காடுகெட ஆடுவிடு, ஆறுகெட நாணலிடு, ஊருகெட நூலைவிடு என்பது பழமொழி. அதாவது காட்டைக் கெடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குள் ஆட்டை மேயவிட வேண்டும்; ஆற்றைக் கெடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குள் நாணலைப் பயிரிட வேண்டும்; அதுபோல ஊரைக் கெடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கேற்ப நூல்களைத் தயாரிக்க வேண்டும்.

எனவே, முக்கூடற்பள்ளு, திருவாரூர்பள்ளு, வையாபுரிப்பள்ளு, தஞ்சைப்பள்ளு, செங்கோட்டுப்பள்ளு, விநாயகர்பள்ளு, தென்காசிப்பள்ளு முதலிய எண்ணிலடங்காத பள்ளநூல்கள் இயற்றப்பட்டன. இவற்றிலெல்லாம் மள்ளர்களை வெள்ளாளனின் பண்ணையில் கூலி வேலை பார்க்கும் அடிமைகளாகச் சித்தரிக்கும் ஒரே கதையைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிவந்தன. இதையே அனைத்துக் கிராமங்களிலும் நாடகம்போட்டு நடத்தியும் பரப்பி வந்தனர்.

தமிழர்கள் பல தொழில் செய்யும் பல குலத்தைச் சார்ந்தவர்களாக வாழ்ந்த போதிலும் நாயக்கர்கள் மற்ற எல்லாச் சமூகத்தையும் விட்டுவிட்டு மள்ளர் குலத்தை மட்டும் வீழ்த்த பள்ள நூல்களை தொடுத்து நாட்டை கெடுத்தது.

திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோவில் தேரேட்டமும் நெல்லின் மக்களும்:-

சுறுக்கமான வரலாறு:-

பாண்டிய நாட்டில் உள்ள பழம் பெருமை வாய்ந்த கோவில்களில் பொருறை ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள நெல்லையப்பர் கோயிலும் ஒன்றாகும். இக்கோயில் அமைந்துள்ள 'திருநெல்வேலி'யின் வரலாற்றுப் பழம் பெயர் 'மருத வேலி' என்பதையும், இது மள்ளர் ஊர் என்பதையும், இதுவே பாண்டிய நாட்டின் தலைநகர் என்பதும் வரலாறு. வயல்வெளிகள் சூழ்ந்மள்ளர் ஊரான பழம் பாண்டி நாட்டின் தலைநகராக விளங்கிய 'மருத வேலி' என்பதே பின்னர் 'நெல் வேலி' என வழங்கப்பட்டது.

நெல்லின் மக்களான மள்ளர்கள் நெல்லை அடித்துப் பிரித்துக் குவித்திருந்த வேளை ஒரு நாள் பெரும் மழை பெய்ததால் வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்பட்டதாம். அவ்வெள்ள ஓட்டத்தில் நெற்குவியல்கள் அடித்துச் செல்லாதபடி பாண்டிய வேந்தன் ஒருவன் தனது மள்ளர் படை கொண்டு வேலியிட்டுக் காத்ததுபோல காத்தானாம். இக்காரணம் பற்றியே 'மருதவேலி' என்பது 'நெல்வேலி' எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றதாகவும், அப்பாண்டிய வேந்தனே 'நெல்லையப்பர்' என நெல்லின் மக்களான மள்ளர்களால் போற்றப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. பிற்காலத்தில் 'திருநெல்வேலி' என்றானது. திருநெல்வேலி தலபுராணம் என்ற நூல் இவ்வூரினை 'மருதவேலி' என்றும், பாண்டிக் கோவை என்ற நூல் இவ்வூரினை 'நெல்வேலி' என்றும் குறிக்கின்றன.

நெல்லையப்பர் கோயிலின் முகாமையான கருவறையைச் சுற்றியுள்ள நடைக்கூடத்தை - திருச்சுற்று மண்டபத்தை கட்டியவன் முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் ஆவான். (கே.வி.இராமன், பாண்டியர் வரலாறு, ப. 279). இக்கோயிலில் ஆடி மாதம் தொடங்கி 45 நாள் நடைபெறும் பூசையில் பள்ளர் குலப் பெண் அம்பிகையாக நெல் கொண்டு காட்சியளித்தல் பார்க்கத் தக்கது. நெல்வேலி கட்டின திருவிளையாடல் தை மாதம் நடைபெறும். இக்கோயிலின் நடு மண்டபத்தில் பாண்டியர்களின் உருவத்தைக் காணலாம்.

(பாண்டிய நாட்டு கோயில்கள், ப.98). அறிவர் குணா நெல்லையப்பர் கோயிலை நேரில் வந்து கள ஆய்வு செய்து இதனை ஐயனார் கோயில் என்றே அறிதியிட்டு உறுதி செய்கிறார். ஐயனார் பாண்டியரின் படைத் தலைவன் என்பது நினைவில் கொள்ளத்தக்கது. 'இந்நகரில் உள்ள சிந்துபூந்துறையில் ஒரு நாள் நீராடினவர் பதினாயிரம் கிரிசு பலன் அடைவர்' என 'நகர்பெருமை' என்ற தலைப்பில் நெல்லையப்பர் கோயில் தன வரலாறு கூறுகிறது.

மள்ளர்களின் நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் - மழை வழிபாடு

மழை வேண்டி இந்திரனையும், கன்னிமார், அய்யனார் போன்ற தெய்வங்களையும் மள்ளர்கள் போற்றி வழிபடும் முறை பள்ள நூல்களில் விரித்துப் பேசப்படுகின்றன. இறைவன் வழிபாட்டால் மழை வருமென்பது இம்மக்களின் நம்பிக்கை. இதனடிப்படையில் விரதமிருந்து,

பொங்கலிட்டு, பலிகொடுத்து, படையலிட்டு, குரவையொலி எழுப்பி வழிபடும் வழக்கத்தைக் காண்கின்றோம்.. இதனை வையாபுரிபள்ளு வருமாறு வர்ணிக்கிறது..

**" பாடினார் பொங்கலிட்டு பள்ளரெலாங் கூட்டமிட்டுத்
தேடிக் குரவையிட்டுத் தெய்வநிலை போற்றுவாரே" (27)**

என்பதில் மழை வேண்டி மள்ளர்கள் வேண்டியுள்ளதை பார்க்கின்றோம்.. இவ்வாறு மழை வேண்டி இந்திரன் மழை பெய்வித்தானென்று கட்டிமகிபன் பள்ளுவின்

**தேவேந்திரன்கை விடைகொண் டருளி
ஆகா யத்தன்னில் பரவியே
சேந்து குரவை நீரில் படிந்து
மேய்ந்து கருக்கொண் டேகியே"(80)**

என்ற வரிகளால் அறியலாம். மழை வேண்டித் தெய்வத்தை வழிபடும் வழக்கம் சங்ககாலத்தில் இருந்தே தமிழர்களிடம் இருந்தது என்பதற்கு..

**" மலைவான் கொள்கென உயர்பலி தூஉய்,
மாரி அன்று, மழை மேக்கு உயர்க எனக்
கடவுள் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கணை மாறிய உவகையர்"**

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வழி அறியலாம். இதனால் மழை பெய்யவும், மழை நிற்கவும் தமிழ் மக்கள் தெய்வத்தை வேண்டியதை காணலாம்.

" இந்திர விழா காலத்திலே காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே உள்ள காவல் பூதத்தைப் பெண்கள் பூசையிட்டு வணங்குவார்கள். அவர்கள் தமது நாட்டில் பசி, நோய், பாகைகள் ஒழிய வேண்டும், மழையும், செல்வமும் பெருக வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளும் கீழ்கண்ட சிலப்பதிகாரப் பாடலில் காணமுடிகிறது..

**" காவல் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப்
புழுக்கலும், நோலையும், விழுக்குடை மடையும்,
பூவும், புகையும், பொங்லலும் சொரிந்து,
துணங்கையர், குரவையர், அணங்கெழுந்து ஆடிப்
பெருநில மன்னன் இருநிலம் அடங்கலும்
பசியும், வளனும், சுரக்கென வாழ்த்தி
மாதர்க் கோலத்து வளவயின் உரைக்கும்
மூதில் பெண்டிர் ஓதையில் பெயர்"**

என இதன் மூலம் அறியலாம்..

இவ்வாறு மழைக்காகத் தெய்வத்தை வேண்டிக் கொள்வதும், திருவிழா செய்வதுமாகிய வழக்கம் இன்றும் தொடர்வதையே பள்ளநூல்கள் நமக்கு காட்டுகின்றன..

சிலப்பதிகாரக் முதுபெண்டிர் இறை அருள் பெற்று மழை பெய்யுமெனச் சொல்வது போன்று, பள்ளநூல்களிலும் காணலாம்.

பள்ளு என்ற சொல்லுக்கு உழவு என்று பொருள்.

பள்ளு செய்தவர் பள்ள,பள்ளன்.

பள்ளு செய்த பள்ளன் போரிட்டதால் மள்ளன்.

ஈசனின் பெயரும் பள்ள,பள்ளன்.

பள்ளன் வணங்கிய தெய்வம் ஈசன் மற்றும் ஈசுவரி.

பள்ளன் இறைவணக்கம் என்பது உலகைப்படைத்தவர்கள் ஈசன்-ஈசுவரி என்பதை உருவகப்படுத்தவே ஆனுறுப்பு மற்றும் யோனியை அடையாளம் கண்டு உலக மாந்தர் தோற்றத்தில் ஆன்மீகம் கண்டுள்ளனர். ஆதலால், ஆனுறுப்பு மற்றும் யோனியை உடைய ஆன்மீக அடையாளத்தையும் பள்ளு என்றும் லிங்கம் மற்றும் யோனி என்றும் அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர்.

இதை அடிப்படையாகக்கொண்டே, ஈசுவரி வழியாக அம்மா,ஆத்தா மற்றும் ஆயா என்றும், ஈசுவரன் வழியாக அஞ்ஞா மற்றும் அய்யா என்றும் உலக மாந்தர்களின் தோற்றமாக இருந்து வருபவர்களும் பள்ளு எனும் உழவு செய்தும்,உலகைக்காக்க போரிட்டும் வரும் பள்ளர் என்னும் மள்ளர் ஆவார்கள்.

பள்ளு உழவு

பள்ளுதல் உழுதல்

பள்ளா உழவா

பள்ளன் உழவன் (ஒருமை)

பள்ளர்(உழவர்)

பள்ளவர்(உழுபவர்)

பல்லவர்(உழுபவர்)

மள்ளர்(வீரர்)

மள்ளர்(உழவர்)

மள்ளர்(படைவீரர்)

மள்ளர்-வெள்ளாண்மை(வெள்ளம்+ஆண்மை) செய்யும் மடை வாரியர்

மள்ளர்-வேள்+ஆண்மை -வேளாண்மை

வேள்அரசு ஆட்சி (அரசாள்பவர்)வேந்தன்.